

KDYÅ½ MÃ• JEDEN KRÃ•SNOU MANÅ½ELKU ...

StÅ™eda, 12 kvÅ™ten 2021

Å½ivot tropÅ- hlouposti. PovÃ-m vÃ-jm pÅ™Ã-bÄ›h z dob pÅ™Ã-tomnosti ruskÅ½ch vojsk, jak mÃj Å¾ena bez jakÃ©hokoliv plánu nevÃ›domky zpÅ™sobila reÅ¾imu a RuskÃ© armÃjdÄ› znaÄ•nÄ© Ä¡kody. HezkÃj Å¾enskÃj, a jeÄ¡tÄ›, kdyÅ¾ je to vaÅ¡e manželství vyÅ¾aduje silnÄ© nervy. Chlapi ji na pokoji nenechajÄ-. Z obchodnÃ-ho hlediska ale mÃ›l jejÄ- pÅ™vab svou hodnotuÅ€! Nastoujme.

zamÄ›stnÃjník - v restauraci tÅ™etÄ- cenovÃ© skupiny. Pracoval jsem ve funkci vedoucÃ-ho restaurace, Ä•Ã-Ä¡jnÃ-ka, skladnÃ- Ä°etnÃ-ho. MÃj pÅ™knÃj kuchaÅ™ka dokÄ›zala do deseti hodin dopoledne uvaÅ™it Ä¡est druhÄ- jÄ-del, postarat se o dvouletÄ©ho syna, a po dvanÄ¡cti hodinÄch pracovnÄ-doby jeÄ¡tÄ› zvlÃ¡dla hrÃ¡tky v posteli.

Dnes bych na to potÅ™eboval tÅ™i Å¾eny.

JiÅ¾ prvnÃ- den

potvrdil, Å¾e pÅ™knÃj hostinskÃ©, je prostÄ› pÅ™knÃj hostinskÃj. V nevelkÃ© vzdÃ¡lenosti od restaurace se stavÄly panelÄjkы a v deset hodin dopoledne byla hospoda plnÃj stavebnÃ-ch dÄ›lnÃ-kÅ-. V poledne nebylo co prodÃjvat. JÃj mÃ›l pocit, Å¾e kdyby tÄ›m chlapÃ™m pÅ™inesla na talÃ-Å™i uvaÅ™enou podrÃjÅ¾ku z boty, tak by ji bez pÅ™ipomÄ-nek snÃ›dli. Na druhÅ½ den jsme jiÅ¾ byli pÅ™ipraveni. Za Ä•trnÃjct dnÃ-si nÃ¡s pÅ™ijel Ä™editel restauracÃ- osobnÃ- prohlÃ©dnout a potÅ™ijsl nÃ¡jm rukama. DÄ›lali jsme vÃ-tÄ¡-Ä- obrat, neÅ¾ hotel na nÃ¡jmÄ-stÃ-. Na zÃ¡kladÄ› naÅ¡ich vynikajÃ-cÃ-ch vÃ½konÅ- dovolil rozÃ¡jÄ-Ä™it personÃj o dalÅ¡- Ä¾enu, jejÄ-Å¾ pouÅ¾itelnost se vztahovala jen na funkci pomocnÃ© sÃ-ly v kuchyni.

V blÃ-zkosti tenkrÃjt

byla velkÃj posÃjdka ruskÅ½ch vojsk. ObÄ•as mÄ›steÄ•kem projÃ-Å¾dÄ›ly kolony aut a obrnÄ>nÃ½ch vozidel. Na kÅ™iÅ¾ovatce pÅ™ed restauracÃ- vÅ¾dy postÃjval ruskÃ½ vojÃjk, mÃjval Ä•erovenÃ½mi praporky, a Ä™Ã-dil dopravu. Jednoho dne v podveÄ•er se opÄ•t konal pÅ™esun ruskÅ½ch vojsk. V restauraci bylo mÃjlo hostÅ- a tak jsem vÅ¡e zvlÃ¡dal sÃ;jm. ManÅ¾elka zatÃ-m uloÅ¾ila synka k spÄjnku a uÅ¾ila si sprchy. Jen tak v Å¾upÃjniku se pak v teplÃ©m srpnovÃ©m veÄ•eru vyloÅ¾ila v oknÄ- naÅ¡eho bytu nad restauracÃ-, a pozorovala dÄ>nÃ- venku. RuskÃ½ vojÃ-n, Ä™Ã-zen nenaplnÄ>nÃ½m pudem, zamÄ›Å™il svou pozornost k oknu, a svÄ>Å™enÅ½ Ä°kol zaÄ•al viditelnÄ› odbÃ½vat.

Okna slabÄ› drnÄ•ela a

jÃj plÄ;caÄ•kou z nudy vraÅ¾dil mouchy. V okamÅ¾iku, kdyÅ¾ jsem jednu rozmnÃjzl, celÅ½ dÄ›m se zachvÄ›l v zÃ¡kladech a ozval se ohluÅ¡ujÃ-cÃ- rachot. MÃ-stnost se rychlostÃ- blesku naplnila hustÅ½m Ä•edivÅ½m prachem. Na nÄ›kolik dlouhÅ½ch vteÅ™in nastalo tÅ™irok hrobovÃ© ticho, kterÃ© pÅ™eruÅ¡ily nadÄ›vky a kaÅ¡el penzistÅ-, kteÅ™i tu hrÃ¡li mariÅ¡ti. V pomalu si sedajÃ-cÃ-m prachu se pozvolna objevila obrovskÃj dÄ-ra ve zdi, v nÄ- majestÃjtnÄ- parkovalo obrnÄ>nÃ© vojenskÃ© vozidlo, zdobenÃ© velkÅ½mi kusy kamene a cihel. Ze Ä¡oku pÅ™i pohledu na tu spouÅ¡tÄ¥ mÄ› i karbanÃ-ky probral nÃ¡jÅ™ek mÃ© krasavice, jeÅ¾e k pÅ™ekvapenÃ- vÅ¡ech stÃjla uprostÅ™ed restaurace.

â€žJeÅ¾-Ä¡maria, panenko

skÃjka! co se to tu stalo, jÃj za nic nemÅ¾u, to ten kluk pitomÃj, Ä•umÄ›l, kam nemÃj, jÃj se ho jen ptala, jak se jmenuje, hodila jsem mu krabiÄ•ku cigaret a potom ten tank...â€œ chrlila ze sebe, odÄ›nÃj v Å¾oc moc krÃjtkÃ©m Å¾upÃjniku. Zakryl jsem jÃ- Ä°sta dlanÃ- a poÅ¡eptal: â€žzatÃ-m to, prosÃ-m tÄ›, radÄji nikomu nevyprÃjvÄ›j". PlÄ;jcl jsem ji pÅ™ed penzisty po prdÅ½lce a posla mrknout na synka, zda je v poÅ™Ãjdu.

No, mÄ›li jsme pak tÅ½den zavÅ™eno.

NÄ›kterÃ½ jedinec

maiÃ©ry pÅ™itahuje, a tÃ-m mÃj Å¾enuÅ¡ka definitivnÄ› je.

Za pÅ¡ir tÅ½dnÃ- od tÅ©to

udělosti, v našem dni volna, jsme se po dlouhém procházce zastavili u žážkonkurence. v restauraci Na koupaliště. Vedoucího jsme znali a manželka s profesionálně zvládavostí otevřela na revizi do jeho kuchyně. Náš syn vyspěl v kočárku a já se chutným novým oroseným sklenicem piva. Ještě jsem se sklence nepodíval na dno, když byla žázená žena k zpátku u stolu a pán ekvapivní potichu. Vážim jsem si vás, že je neklidná, náš kolikrát se pláče rozhlídla a řekla: že Když jsem nakoukla do hrnců, co dnes vám, dívka jsem se chvíli otevřeněm oknem ven z kuchyně. U vás pustná hráze rybníka byl opětovně o zábradlí - ruský voják s flintou pánem rameno a domovník Honza mu násco ukazoval. Váš-á sám, jak legračně Honzák žil a tak jsem je poslouchala. Vyrozuměla jsem, že pozorujete.â€œ

A pak pokračovala
dál. že undej ten kvůli a žádele jsem, â€œ loudlil Honza na tom ruském klukovi. Ten vrtal hlavou, ale Honzák do nás jí počítal vandroval. Rozhodla jsem se jim tedy žádat vyplájet. Našla jsem v kuchyni velký papárový pytlík, nafoukla, vyklonila se z okna a běžel! Ten voják ti odskočil od zábradlí, sundal flintu, prahlil sebou o zem a měl počítat nás kam do stráni. Tak jsem raději utekla...â€œ

Žázenou jsem uklidniloval,
sliboval, že ji budu ve výzvědávání pravidelně navštěvovat a pozorujete jej - ustaraný obličeje, se počítat dobře bavil. Ale - jen krátce.

Za necelou počítadlo
vyskákal z díky-pán u restaurace nás kolik ruským díly stojnáčků a stál se východně soustředěná dívka do zalesněná stráni. Vedoucí restaurace nás m vysvětlil, že z kasáren utekli Ášty Átmí plný ozbrojený vojáci a mají v plánu dostat se počítat hranice do Nás mecka. Celou noc městeckem projížděly ruské díly ruskými díly, na kterých byly ovatkových stálých okolní lesy v rojnici prohledávali vojáci.

Druhýho dne, později
odpoledne, jak vás je zažalo, tak skončilo. Do restaurace U koupaliště pánem Ášem ruským díly stojnáčků s Ášeskych policijtem a vysílaly personál. Po chvíli se do popředí domovník Honzák a povídá: "Já vás jsem řeknu, jak to bylo, vásela jel okolo auta vojáka, a z vějířku Áše očekávala Ášila Ášina a ten lužák Áši a Áši myslil, že po nás Áši nás kdo Ášá Ášá...â€œ Díly stojnáčků obrátili oči tím, naruby a policijat s Honzákem zatáhly: že Chlape jeden sakramentský, prožije to nežekl výera!?â€œ Ten jen zavrtal nechápal hlavou a Ášekl: že Ášekl Áše mě nás kdo ptal?"

PEPA KOUBA